

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Siæl og Hierte, Sind og Sandser [2]

Citation: Kingo, Thomas: "Siæl og Hierte, Sind og Sandser [2]", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 311. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid88585/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Glæd du Kongen og forleene,
 At hans Arve-husis Greene
 54 Viit i Verden blomstris maa;
 Styrst hans Fiender over Ende,
 Lad hver Skalk og Judas rende 15
 Til sin Strikke snart at faae.
 Hielp mig selv, min GUD at finde
 Vey i Verdens torned Ørk,
 Lad ey Mørkheds Engel binde
 Mig i Lysters Lenke-mørck, 20
 Giv mig Brødet uden Klage,
 Og foruden Skam og Spot,
 Slut i Naade mine Dage,
 Saa er Alting vel og Got.

55 Dend anden Morgen-Sang.

(Melodien findis paa dend 20. og 21. Side.)

I.

Siæl og Hierte, Sind og Sandser
 Vaager op og værer froo,
 Og for HERREns Ark omdandser
 Med en fyrig Aand og Troel
 Takker GUD for denne Nat,
 I har Morgenstunden fat,
 Dagen blidelig oprinder
 Og I eder vel befinder.

2.

Jeg mig lagde need til Hvile
Men min Gud holt paa mig Vagt,
Sathans Synde-giftig Pjle
Hafde mig om Livet bragt,
Om, O GUD, din Engle-hær
Hafd' ey været mig saa nær,
Jeg i Mørked hafde bleved,
Og til Døden vist opskreved.

3.

Derfor jeg din Lov og Ære 56
Vil udbrede med min Mund,
Min Tacksigelse frembære
Udi denne Morgenstund!
Rør mig med din Aand og Ild,
Thi min egen Brynd' er vild!
Lad din Glød min Læbe røre
Og din Lov med Lyst udføre.

4.

Jeg vil Luften giennem skiære
Med min Tungis Raab og Røst,
Hiertet til dit Alter bære,
Øes det fuld af Troo og Trøst!
Tag, O JESU, tend det op
I min Jorde-tunge Krop,
Lad det Offer dig behage,
Og af Joorden intet smage.

5.

Du est GUD før Joorden skabtis
Førend Bierg og Tue blev
Førend jeg i Adam tabtis
57 Var jeg paa dit Tanke-Brev!
I din Søn du elskte mig
At jeg skulde visselig
Hans Medarving evig vorde,
Pagt og Baand du med mig gjorde.

6.

Det skal være mig et Minde
Hver dend Dag jeg seer at gry,
Jeg skal det om Hiertet vinde,
Jeg skal det om Armen sy,
JESu, JESu Kierlighed,
Er det eene der jeg veed,
Hvor ved jeg min Siæl kand trøste,
End om Hiertet vilde brøste.

7.

Er jeg end til alle Prikker
Ey saa lige Engle-skiær,
Om jeg Synden end inddrikker
I mit svage Kiød (dißvær)
Giv mig, Gud, dog Styrk og Kraft,
Imod Syndsens giftig Saft,
At jeg den i Ægget døder,
Før den Basilisker føder.

8.

Lad mig alle mine Dage · 58
 Ryste mig mod Sathan ud,
 At hand mig ey skal bedrage
 Med sin Vellyst-smykked Brud:
 Beed, O JEsu, beed for mig,
 Naar hand kommer hemmelig,
 Og vil mig som Hvede sigte,
 At min Tro ey da skal svigte.

9.

Giv mig Lykke at adspørge
 I din Frygt mit Levnets Brød;
 Lad mig ey som Hedning sørge,
 Om jeg end skal lide Nød:
 Signe Hustru, Huus og Hiem,
 Mine Børn hielp frem og frem,
 Lad os alle ved din Skygge
 Vorde rolige og trygge.

10.

Boo hos os, O GUD, i Naade
 Med dit saliggjørend' Ord,
 Med din Aand de Hyrder raade
 Som skal tiene for dit Bord. 59
 Gjør vor Konge sterk og stoor,
 Sæt hans Land' i Fred og Floor,
 Lad hans Raad af Vjbsdoms Kilde
 Øse tidig Raad og Snilde.

11.

Gjør vor Land som Zions Bierge
Fulde af din Fedm' og Frugt,
Ald Ulykke du afverge,
Driv vor Fiende selv paa Flugt,
Lad ey Vaade-Ild og Vand
Blive Herrer i vort Land,
Lad ey Hunger, Pest og Plage
Korte vore Levnets Dage.

12.

Er Ulykken og i veye
For mig selv i denne Dag,
Du, O GUD, kandst det omdreye,
Du kand hielpe i den Sag,
Saa min Food sig støder ey
Paa min rette Farevey,
At sig Satan ey skal glæde,
Om jeg trøsteløs maa græde.

13.

60 Lad min Tjd i Fred bortrende
Til jeg lakker ad mit Maal,
Giv mig GUD en salig Ende
Gjør mig glad ved Dødsens Skaal!
Lad mig midt i Døden staa
Med min Frelsers Harnisk paa,
Fuld af Troo og Aandens Glæde
I den anden Verden træde.

11,1 vor] 1680b-1686 HA vort 1674-1680 B 11,6 Herrer] Herre HA
13,7 Aandens] Aandsens HA

Dend anden Aften-Sang.

(Melodien findes paa dend 20. og 21. Side.)

1.

Blusser op og værer glade
 Livsens Aarer fuld' af Blood
 Hvor udi min Aand mon vade
 Som en Purpur-farvet Flood!
 O du dyre-købte Siæl
 Bliv ey stum som Asen-træl,
 Lad dit Hierte, Mund og Tunge
 HERRens Lov og Ære siunge.

61

2.

Thi saa vjt som Himlens Bue
 Skyder sig om Jordens Bold,
 Er GUDs store Magt at skue
 Og hans Ære mangefold,
 Ingen Sool til Hvile gaar,
 Ar vi Mennisker jo faar
 Aarsag os til GUD at vende
 Før vi Aften-Liuset tende.

3.

Jeg maa selv, O GUD, bekiende,
 Endog jeg en Synder er,
 Du har haft saa stoort et Nænde
 Over mig, endog jeg bær
 Synds Spedalskhed i min Barm,
 Saa har dog din Naadis Arm
 Ikke vildet mig nedkaste
 Blant de Mørkheds-lenked Gaste.